

குன்றியலுகாமென மெலிந்து நின்றது.

தகரவுகரம் மூன்று காலமும் வினைக்குறிப்பும் பற்றி வருதலும், தகரவுகரம் இறந்தகாலமும் வினைக்குறிப்பும் பற்றி வருதலும், டகரவுகரம் வினைக்குறிப்பேபற்றி வருதலுமாகிய வேறுபாடுடைமைபால், குன்றியலுகாமென ஒன்று காது மூன்றாயின. (அ)

கூ. அ ஆ வ என வருஉ மிறுதி
யப்பான் மூன்றே பலவறி சோல்லே.

இ - ள். பலவறிசொல்லாவன அ ஆ வ எனவருமிறுதியையுடைய அக்கூற்றுமூன்றுசொல்லாம். எ - று.

உ-ம். உண்டன, உண்ணாதின்றன, உண்பன, கரியன. எ-ம். உண்ணா, தின்னா. எ-ம். உண்குவ, தின்குவ. எ-ம். வரும்.

உண்ட, உண்ணாதின்ற, உண்ப, கோட்ட என்னுந் தொடக்கத்தனவும் அகரவீற்றுப் பலவறிசொல். அவற்றுள் உண்பவென்பது பகரவீற்றுப்பலரறிசொல்லன்றே, அஃறிணைக்காயினவா நென்னையெனின்:—பகரவிறுதியாயினன்றே உயர்திணைக்காவது. ஈண்டுக் காட்டப்பட்டது “கானந் தகைப்ப செலவு” “சினையவுஞ் சனையவு நாடினார் கொய்தல்—வேண்டா நயந்து தாங்கொடுப்ப போல்” என நின்றனபோல எதிர்காலத்து வரும் பகரமூர்ந்து நின்ற அகரவீறுதலின், அஃறிணைச்சொல்லையாமென்பது. செய்யுளாகலின், தகைப்பன கொடுப்பன என்னுஞ்சொற்கள் தகைப்ப கொடுப்ப என விகாரவகையான் அவ்வாறு நின்றனவாகலான், வழக்குமுடிவிற்கு அவை காட்டல் நிரம்பாதெனின்:—தகைத்தன, தகையாதின்றன; தகைத்த, தகையாதின்ற. எ-ம். கொடுத்தன, கொடாதின்றன; கொடுத்த, கொடாதின்ற. எ-ம். இறந்தகாலத்தும் நிகழ்காலத்தும் அகரவீறு முதனிலைக்கேற்றவாற்றான் அவ்வக்காலத்திற்குரிய எழுத்துப்பெற்று அன் பெற்றும் பெறாதும் முடியுமாறுபோல, எதிர்காலத்தும் முதனிலைக்கேற்றவாற்றான் அக்காலத்திற்குரிய எழுத்துப்பெற்று அன் பெற்றும் பெறாதும் முடியும். எதிர்காலத்திற்குரிய

Leaf 13

எழுத்தாவன பகரமும் வகரமுமாம். அவற்றுட் பகரம்பெற்று அன் பெற்றும் பெறாதும் முடிவுழி, தகைப்பன, தகைப்ப; கொடுப்பன, கொடுப்ப. எ-ம். வகரம் பெற்று அவ்வாறு முடிவுழி, வருவன, வருவ; செல்வன, செல்வ. எ-ம் இவ்வாறு முடியுமாகலின், தகைப்ப கொடுப்ப என்பன விகாரமெனப்படா இயல்பேயாமென்பது. கொடுப்பன யாவை அவைபோல என உவமை கருதாது அவைதம்மையே சுட்டி நின்றலிற் கொடுப்ப என்பது பெயரன்மையறித. அன்பெறாது எதிர்காலத்து வரும் வகரவொற்றாந்து நின்ற அகரமாய் வகரவீறடங்குமெனின், வினையொன்று முடிதலொழித்து மாரீற்றிற்குரைத்ததுரைக்க. அவ்வாறுரைக்கவே, குகரம் பெற்றவழி அன்பெறற்கேலாமையின், உண்குவ தின்குவ என்னுந்தொடக்கத்தன வகரவீறேயாம். வருவ செல்வ எனக் குகரம் பெறுதவழி வகரவீறுதலும் அகரவீறுதலுமென இருநிலைமையுமுடையவாம். என்னை? எல்லாவினைக்கண்ணுஞ் சேறன்மாலேத்தாகிய வகரவீறு ஆண்டு விலக்கப்படாமையானும், அத்தன்மைத்தாகிய அகரவீறும் ஆண்டு வந்து அன் பெறுதவழிக் காலவகரமூர்ந்து அவ்வாறு நின்ற ஓடைமையானுமென்பது.

வருமென்னுமுகரம் விகாரவகையான்நீண்டு நின்றது.

ஈற்றுவகையான் மூன்றுகிய சொல்லென்பார் அப்பான் மூன்றென்றார். (சு)

கய. இருதினை மருங்கி னைம்பா லறிய
வீற்றினின் றிசைக்கும் பதினோ ரெழுத்துந்
தோற்றந் தாமே வினையோடு வருமே.

இ - ள். உயர்தினை அஃறினையென்னும் இரண்டு தினைக்கண்ணுமுளவாகிய ஒருவன் ஒருத்தி பலர் ஒன்று பலவென்னும் ஐந்துபாலுமறிய அவ்வச்சொல்லினிறுதிக்க ணின்றொலிக்கும் பதினோரெழுத்தும் புலப்படுதற்கண் வினைச் சொற்குறுப்பாய்ப் புலப்படும். எ - று.

தினை இரண்டே பால் ஐந்தேயென வரையறுத்தற்கு இருதினை மருங்கினைம்பாலென்றார்.

னகாரமும் ளகாரமும் ரகாரமும் மாறும் இறுதி நின் றுணர்த்துமென்பதற்கு 'ஈற்றினின் றிசைக்கும் பதினே ரெழுத்தும்' என்பது ஞாபகமாயிற்று. அல்லனவற்றிற்கு அறுவாதமாத் திரமென்றார்.

தாமேயென்பது கட்டுரைச்சுவைப்பட நின்றது.

வினையெனப் பொதுப்படக் கூறினாராயினும், ஏற்புழிக் கோடலென்பதனாற் படர்க்கைவினையென்று கொள்ளப்படும்.

இவை பெயரொடு வருவழித் திரிபின்றிப் பால் விளக் காமையின் வினையொடு வருமென்றார். (க0)

கக. வினையிற் றேன்றும் பாலறி கிளவியும்
பெயரிற் றேன்றும் பாலறி கிளவியு
மயங்கல் கூடா தம்மர பினவே.

ஒருதிணைச்சொல் ஏனைத்திணைச்சொல்லோடு முடியுந் திணைவழுவும், ஒருபாற்சொல் அத்திணைக்கண் ஏனைப்பாற் சொல்லோடு முடியும் பால்வழுவும், பிறிதோர்காரணம் பற் றுது ஒருபொருட்குரிய வழக்கு ஒருபொருண்மேற் சென்ற தெனப்படும் மரபுவழுவும், வினாபதற்கிறையாகாச் செப்பு வழுவும், வினாவப்படாத பொருள்பற்றி வரும் வினாவழுவும், ஓரிடச்சொல் ஓரிடச்சொல்லோடு முடியும் இடவழுவும், காலக்கிளவி தன்னோடியையாக் காலமொடு புணருங் காலவழுவென வழ எழுவகைப்படும். வழுவற்கவென்றலும் வழுவமைத்தலுமென வழக்காத்தல் இருவகைப்படும். குறித்த பொருளை அதற்குரிய சொல்லாற் சொல்லுகவென்றல் வழுவற்கவென்றலாம். குறித்த பொருட்குரிய சொல்லன்றாயினும் ஒருவாற்றான் அப்பொருள் விளக்குதலின் அமைகவென்றல் வழுவமைத்தலாம். இச்சூத்திரமுதலாக இவ் வோத்து வழக்காக்கின்றது.

இ - ள். கூறப்பட்ட பதினேரீற்றவாய் வினைபற்றி வரும் பாலறிசொல்லும், அவன் இவன் உவன் என்பன முதலாகப் பெயர்பற்றி வரும் பாலறிசொல்லும், தம்முட்டொட

ருங்கால், ஒருபாற்சொல் ஏனைப்பாற் சொல்லோடு மயங்கா, தம்பாற்சொல்லோடு தொடரும். எ - று. எனவே, பிறபாற் சொல்லோடு தொடர்வன வழுவென்பதாம்.

சுண்டுப் பெயரென்றது பொருளை.

திணையுணரக்கால் அதனுட்பகுதியாகிய பாலுணர்தலாகாமையின், பாலறிசுளவியெனவே திணையறிதலும் பெறப்படும்; படவே, மயங்கல் கூடாவென்றது திணையும் பாலும் மயங்கற்கவென்றவாரும்.

இன்னும் மயங்கல்கூடாவென்றதனான், வினைப்பாலறிசொல்லும் பெயர்ப்பாலறிசொல்லும் பாலறிசொல்லுள் ஒருசாரனவும் இடமுங் காலமுமுணர்த்துமாகலின், அவ்வாறுணர்த்துவனவற்றானும் மயங்கற்கவென்றவாரும்; ஆகவே இடமுங்காலமும் மயங்காது வருதலுங் கூறப்பட்டதாம்.

உ-ம் அவன் வந்தான்; அவள் வந்தாள்; அவர் வந்தார்; அது வந்தது; அவை வந்தன. எ-ம். நெருநல் வந்தான். எ-ம். திணையும் பாலு மிடமுங் காலமும் வழுவாது முடிந்தவாறு. அவ்வாறன்றி, அவன் வந்தது; அவன் வந்தாள்; யான் வந்தான்; நாளை வந்தான் என மயங்கி வருவன வெல்லாம் வழுவாம்.

‘சிறப்புடைப் பொருளைத் தானினிது கிளத்த’ லென்பதனான் ஐம்பாலுணர்த்துதற் சிறப்புடைய படர்க்கைவினைபற்றி யோதினாரேனும், “தன்மைச் சொல்லே யஃறிணைக் கிளவி” என்றும் “முன்னிலை சுட்டிய வெருமைக் கிளவி” என்றும் பெயர்வழுவமைப்பாசிரியரின், தன்மைமுன்னிலைப் பாலறிசுளவியும் மயங்கற்கவென்பது ஈண்டைக்கொள்ளப்படும்.

உ-ம் யான் வந்தேன்; யாம் வந்தேம். எ-ம். நீ வந்தாய்; நீயிர் வந்தீர். எ-ம். வரும். யான் வந்தேம்; நீயிர் வந்தாய் என்னுந் தொடக்கத்தன வழுவாம்.

மயங்கல்கூடாவென்றது மயங்குதலைப் பொருந்தாவென்றவாறு. மயங்கல்கூடா, தம்மரபினவே என்பனவற்றுள் ஒன்றனதாற்றலான் ஏனையதன்பொருளும் உணரப்படுத

வின் ஒன்றேயமையுமெனின்:—சொல்லில்வழிய துய்த்துணர்வதென்க.

தம்மரபினவே யென்பதனைப் பிரித்து வேரோர்தொடராக்கிச் சொற்கண்மரபு பிறழா தம்மரபினவேயென மரபுவழுக்காத்ததாகவுரைக்க. இது யோகவிபாகமென்னு நூற்புணர்ப்பு. முன்னிருபொருள்படவுரைப்பனவெல்லாம் இந்நூற்புணர்ப்பாகக் கொள்க. யானை மேய்ப்பானைப் பாகனென்றலும், யாடுமேய்ப்பானை இடையனென்றலும் மரபு. மேய்த்தலொப்புமையான் யானை மேய்ப்பானை இடையனென்றலும், யாடுமேய்ப்பானைப் பாகனென்றலும் மரபுவழு.

செப்புவழாநிலையும், வினாவழாநிலையும், சிறப்புவகையானோதப்படும் இடவழாநிலையும், இவ்வாரோதப்படு மரபுவழாநிலையும் ஒழித்து, ஒழிந்தன இச்சூத்திரத்தார் காத்தார். ()

கஉ. ஆண்மை திரிந்த பெயர்நிலைக் கிளவி
யாண்மை யறிசோற் காகிட னின்றே.

இ - ள். “உயர்திணை மருங்கிற் பால்பிரிந் திசைக்கும்” என்று மேற்கூறப்பட்ட ஆண்மை திரிந்த பெயர்நிலைக்கிளவி ஆடேவறிசொல்லோடு புணர்தற்குப் பொருந்தும் இடனுடைத்தன்று. எ - று.

ஆண்மையறிசொற்காகிடனின்றென்ற விலக்கு ஆண்மையறிசொல்லோடு புணர்தலெய்தி நின்ற பேடிக்கல்லதேலாமையின், அவிமேற்செல்லாதென்க.

இச்சூத்திரத்தைப் “பெண்மை சுட்டிய” என்னுஞ்சூத்திரத்தின்பின் வையாது ஈண்டு வைத்தார், இது வழுவற்கவென்கின்றதாகலான். (கஉ)

கங. செப்பும் வினாவும் வழாஅ லோம்பல்.

இ - ள். செப்பினையும் வினாவினையும் வழுவாமற் போற்றுக. எ - று.

செப்பென்பது வினாய பொருளையறிவுறுப்பது. அஃதிரண்டு வகைப்படும், செவ்வனிறையும் இறை பயப்பது

மென. உயிரெத்தன்மைத்து என்று வினாயவழி உணர்தற்
றன்மைத்து என்றல் செவ்வனிறையாம். உண்டியோ என்று
வினாயவழி வயிறு குத்திற்றென்றல், உண்ணேனென்பது
பயந்தமையின், இறை பயப்பதாம்.

கருவூர்க்குச் செல்லாயோ சாத்தாவெனப் பருநூல்
பன்னிருதொடியென்பது செப்புவழுவாம். சொல் லெப்பொ
ருளுணர்த்துமென்று வினாயவழிச் சொல்லொரு பொருளு
முணர்த்தாதென்பதமது, வினாய பொருளை வினாவாலு
ணர்ந்து தான் குறித்த பொருளைச் செப்பாலுணர்த்துகின்ற
னாகவினென்பது.

வினாவின்றியுஞ் செப்பு நிகழ்தலின் வினாய பொருளை
மெனல் வேண்டாவெனின், வினாய பொருளையென்னுது
அறிவுறுப்பது செப்பெனின், அறியலுறவினை யறிவுறுத்த
லின் வினாவுஞ் செப்பாயடங்குதலானும், செப்பென்பது உத்
தரமென்பதனோ டொருபொருட்கிளவி யாகலானும், வினாய
பொருளை யறிவுறுத்தலே இலக்கணமாமென்பது. குமரி
யாடிப் போந்தேன் சோறு தம்மின் என வினாவின்றி நிகழ்ந்த
சொல்யாண்டடங்குமெனின்:—அறியலுறுதலையுணர்த்தாது
ஒன்றினையறிவுறுத்து நின்றலிற் செப்பின்பாற்படும்.

வினாவெதிர்வினாதல், ஏவல், மறுத்தல், உற்றதுரைத்
தல், உறுவதுகூறல், உடம்படுதலெனச் செப்பறுவகைப்படு
மென்று உரையாசிரியர் கூறினாரெனின்:—உயிரெத்தன்
மைத்தென்றவழி உணர்தற்றன்மைத்தென்றன் முதலாயின
அவற்றுளடங்காமையானும், மறுத்தலும் உடம்படுதலும்
வினாவப்பட்டார்கணன்றி ஏவப்பட்டார் கண்ணவாகலானும்,
அறுவகைப்படுமென்று பிறர்மதமேற்கொண்டு கூறினா
ரென்பது.

வினாவாவது அறியலுறவு வெளிப்படுப்பது. அது
மூவகைப்படும்: அறியான்வினாவும், ஐயவினாவும், அறிபொ
ருள்வினாவுமென. அறியான்வினா உயிரெத்தன்மைத்தென்
பது. ஒருபுடையானுமறியப்படாத பொருள் வினாவப்படா
மையிற் பொதுவகையானறியப்பட்டுச் சிறப்புவகையானறி
யப்படாமையோக்கி அறியான்வினாவாயிற்று. ஐயவினா குற்

றியோ மகனோ தோன்றுகின்றவுருவென்பது. அறிபொருள் வினா அறியப்பட்ட பொருளையே ஒருபயனோக்கி அவ்வாய் பாட்டினொன்றான் வினாவுவது. பயன் வேறறிதலும் அறிவுறுத்தலுமுதலாயின. கறக்கின்றவெருமை பாடலோ சீனையோவென்பது வினாவழுவாம். ஒருபொருள் காட்டி இது நெடிதோ குறிதோ வென்பதும்.

உரையாசிரியர் அறிபொருள்வினாவை அறிவொப்புக் காண்டலும், அவனறிவு தான்காண்டலும், மெய்யவற்குக் காட்டலும் என விரித்து, ஏனைய கூட்டி, ஐந்தென்றார்.

இருவகைச்செப்பினும், மூவகைவினாவினும், செவ்வனிறையும், அறியான்வினாவும், ஐயவினாவும் வழாநிலையாக வின், வழாஅலோம்பலென்பதனாற் கொள்ளப்படும். ஏனைய வழுவமைப்புழிக் காணப்படும். வினா வழீஇயினவிடத்து அமையாதென்று உரையாசிரியர் கூறினாராவெனின்:—அற்றன்று: “யாதென வருடம் வினாவின் கிளவி” எனவும் “வன்புற வருடம் வினாவுடை வினைச்சொல்” எனவும் முன்னர் வழுவமைப்பராகலான், அது போலியுரையென்க. (கங்)

கசு. வினாவுஞ் செப்பே வினாவேதிர் வரினே.

இ - ள். வினாய் பொருளை ஒருவாற்றான் அறிவுறுத்து வினாவிற்கு மறுமொழியாய் வரின், வினாவுஞ்செப்பாம். எ-று.

சாத்தா உண்டியோவென்று வினாயவழி உண்ணேனோ வென வரும். வினா வாய்பாட்டான் வந்ததாயினும், உண்பலென்பது கருத்துப்பொருளாகவிற் செப்பெனப்படும். உண்டியோவென்று வினாயவழி உண்பல் உண்ணேனென்றிழுது தானொன்றை வினாவுவான்போலக் கூறவின், வழுவமைதியாயிற்று. இது செப்புவழுவமைதியேற் “செப்பே வழீஇயினும்” என்புழி யடங்குமெனின்:—ஒன்றன்செப்பு ஒன்றற்காவதன்றி வினாச் செப்பாயினமையின், வேறு கூறினார்.

கரு. செப்பே வழீஇயினும் வரைநிலை யின்றே யப்பொருள் புணர்ந்த கிளவி யான.

இ - ள். செவ்வனிறையாகாது செப்பு வழுவி வரினுங் கடியப்படாது, ஒருவாற்றான் வினைய பொருட்கு இயைபு பட்ட கிளவியாதற்கண். எ - று.

சாத்தா உண்டியோவென்று வினையவழி, நீயுண்ணென் றும், வயிறு குத்துமென்றும், பசித்தேனென்றும், பொழு தாயிற்றென்றும் வரும். இவை செவ்வ நிறையல்லவேனும், வினையபொருளை ஒருவாற்றானறிவுறுத்தலின், அமைந்தவாறு கண்டுகொள்க. அஃதேல், இவை “தெரிபுவேறு நிலையலுங் குறிப்பிற் றேன்றலும்” என்புழிக் குறிப்பிற்றேன்றலா யடங்குமாகலின், ஈண்டுக் கூறல்வேண்டாவெனின்:--அவ்வா றடங்குமாயினும், “செப்பும் வினாவும் வழாஅ லோம்பல்” என்றதனான் இவையெல்லாம் வழுவாதலெய்திற்று; அதனு னமைக்கல்வேண்டுமென்பது. (கரு)

கக. செப்பினும் வினாவினுஞ் சினைமுதற் கிளவிக் கப்பொரு ளாகு முறழ்துணைப் பொருளே.

இ - ள். செப்பின்கண்ணும் வினாவின்கண்ணும் சினைக் கிளவிக்கும் முதற்கிளவிக்கும் உறழ்பொருளுந் துணைப்பொ ருளும் அவ்வப்பொருளுக்கு அவ்வப்பொருளேயாம். எ - று. எனவே, சினைபு முதலுந் தம்முண் மயங்கி வருதல் வழு வென்பதாம்.

உறழ்பொருளாவது ஒப்புமைகூறுது மாறுபடக் கூறப் படுவது. துணைப்பொருளாவது ஒப்புமை கூறப்படுவது.

உ-ம். இவள்கண்ணினிவள் கண் பெரிய; நும்மரசனி னெம்மரசன் முறை செய்யும். எ-ம். இவள்கண்ணினிவள் கண் பெரியவோ; எம்மரசனி னும்மரசன் முறைசெய்யுமோ. எ-ம். இவள்கண்ணொக்குமிவள்கண்; எம்மரசனையொக்கு நும் மரசன். எ-ம். இவள்கண்ணொக்குமோ விவள்கண்; எம்மாரசனையொக்குமோ நும்மரசன். எ-ம். வரும்.

“அவன் கோலினுந் தண்ணிய தடமென் றோளே.” எ-ம். “துளிதலைத் தலைஇய தளிரன் னோளே.” எ-ம். மயங்கி வந்தன வழுவாம் பிறவெனின்:—அவை செய்யுள்

பற்றி வருமுவம் வழுவாகவின் ஈண்டைக்கெய்தா, அணியிய லுட்பெறப்படும். இம்மகள்கணல்லவோ கயனல்லவோவென வழக்கின்கண்ணும் மயங்கி வருமாவெனின்:—உண்மையுணர் தற்கு வியைதன்றி ஐயவுவமைவாய்பாட்டாற் கண்ணைப் புனைந்துரைத்தல் கருத்தாகவின், அன்னவையெல்லாம் உரையென்னுஞ் செய்யுளாமென்பது. இந்நங்கைமுலையினிந்நங்கை கண்ணல்ல என்னுந் தொடக்கத்தன மயக்கமின்மையின் இலக்கணவழக்காம் பிறவெனின்:—அற்றன்று: ஒத்தபண்பு பற்றியன்றே பொருவுவது, கண்ணோடு முலைக்கு ஒத்த பண்பின்மையாற் பொருவுதல் யாண்டையது! ஒத்த பண்புபற்றிய பொருவுதற்கண்ணது இவ்வாராய்ச்சியென்பது.

காக்கப்பட்டன செப்புவழாநிலையும் வினாவழாநிலையு மென்பார் செப்பினும் வினாவினுமென்றார். “வழாஅலோம் பல்” என்புழி யடங்குமாயினும், நண்ணுணர்வுடையார்க் கல்லது அதனாலுணர்தலாகாமையின், விரித்துக் கூறியவாறு. தன்னினமுடித்தலென்பதனாற் பொன்னுந் துகிரு முத்து மணியுமென வெண்ணுங்காலும் இனமாய பொருளே எண்ணப்படுமென்பது கொள்க. (கக)

கௌ. தகுதியும் வழக்குந் தழீஇயின வொழுகும் பகுதிக் கிளவி வரைநிலை யிலவே.

இ - ள். தகுதிபற்றியும் வழக்குப்பற்றியும் நடக்கும் இலக்கணத்திற் பக்கச்சொற் கடியப்படா. ஏ - று.

தகுதியென்பது அப்பொருட்குரிய சொல்லாற் சொல்லுதனீர்மையன்றென்று அது களைந்து தக்கதோர்வாய்பாட்டாற்கூறுதல். அது செத்தாரைத்துஞ்சினொன்றலும், சுடுகாட்டை நன்காடென்றலும், ஒலையைத்திருமுகமென்றலும், கெட்டதனைப் பெருகிற்றென்றலுமென இத்தொடக்கத்தன.

வழக்கென்பது காரணமின்றி வழங்கற்பாடேபற்றி வருவது. பண்புகொள் பெயராயினும் பண்பு குறியாது சாதிப் பெயராய் வெவ்யாடு வெண்களமர் கருங்களமென வருவனவும், குடத்துள்ளும் பிறகலத்துள்ளுமிருந்த நீரைச் சிறி

தென்னாது சிலவென்றலும், அடுப்பின்கீழ்ப் புடைப்பிப்பை மீயப்பென்றலும், பிறவும் வழக்காரும்.

பொற்கொல்லர் பொன்னைப் பறியென்றலும், வண்ணக் கர் காணத்தை நீலமென்றலுமுதலாகிய குழுவின் வந்த குறி நிலைவழக்கும், கண்கழீஇ வருதும் கான்மேனீர் பெய்து வருதுமென்னுந் தொடக்கத்து இடக்கரடக்குந் தகுதியென்றும், மருஉமுடிபை வழக்காரென்றும், உரையாசிரியர் அமைத்தாராலெனின்:—குழுவின் வந்த குறிநிலைவழக்குச் சான்றோர்வழக்கின்கண்ணும் அவர்செய்யுட்கண்ணும் வாரா மையின் அமைக்கப்படாவாகலானும், இடக்கரடக்கு “அவையல்கிளவி” எனவும் “மறைக்குங்காலை” எனவும் முன்னரமைக்கப்படுதலானும், மருஉமுடிபு எழுத்ததிகாரத்துக் கூறப்பட்டமையானும், அவர்க்கது கருத்தன்றென்பது. கருமை முதலாயின ஒருநிகரன வன்மையிற் காக்கையொடு சார்த்திக் களம்பழத்தை விதந்த துணையல்லது காக்கைக்கு வெண்மை நேராமையிற் காக்கையிற்கரிது களம்பழம் என்புழிக் கரிது வெளிதாயிற்றன்று. கிழக்குமேற்கென்பன வரையறையின்றி ஒன்றொடு சார்த்திப் பெறப்படுவனவாதலின், ஒன்றற்குக் கீழ்பாலதனைப் பிறிதொன்றற்கு மேல்பாலதென்றலும் வழவன்று. சிறுவெள்வாரென்பது இடுகுறி. அதனானிவை வழக்காரென அமைக்கப்படாவாயினும், உரையாசிரியர் பிறர்மதமுணர்த்திய கூறினாரென்பது.

தத்தமக்குரிய வாய்பாட்டானன்றிப் பிறவாய்பாட்டாற் கூறுதல் வழுவாயினும், அமைகவென மரபுவழுவமைத்த வாறு. (கள)

க.அ. இனச்சுட் டில்லாப் பண்புகோள் பெயர்க்கோடை வழக்கா றல்ல செய்யு ளாறே.

இ - ள். இனப்பொருளைச் சுட்டுதலின்றிப் பண்பித்து வழங்கப்படும் பெயர் வழக்குநெறியல்ல செய்யுனெறி. எ-று.

உ-ம். ‘செஞ்ஞா யிற்று நிலவு வேண்டினும்—வெண் டிங்களுள் வெயில் வேண்டினும்’ என வரும்.

பலபொருட்குப் பொதுவாகிய சொல்லன்றே ஒருபொருட்குச் சிறந்த பண்பான் விசேடிக்கப்படுவது; ஞாயிறு திங்களென்பன பொதுச்சொல்மையிற் செஞ் ஞாயிறென்றும் வெண்டிங்களென்றும் விசேடிக்கப்படாவாயினும், செய்யுட்கண் அணியாய் நிற்பதின், அமைக்கவென்றார்.

பெருங்கொற்றன் பெருஞ்சாத்தன் என இல்குண மடுத்து வழக்கின்கண்ணும் இனஞ்சுட்டாது வருதலிற் செய்யுளாறென்றல் நிரம்பாறெனின்:—அவை இனஞ்சுட்டாமையின் வழுவாயினவல்ல, இல்குணமடுத்தலின் வழுவாயின. இனஞ்சுட்டலாவது இனத்தைச் சுட்டி அவற்றினின்றும் விசேடிக்கப்படுதல். வெண்மை முதலாயின விசேடித்தலாவது அக்குணமில்லா இனப்பொருளினீக்கி அக்குணமுடையதனை வரைந்து சுட்டுவித்தலன்றே; சுட்டப்படுவதன்கண் அக்குணமில்லையாயின் வரைந்து சுட்டுவிக்குமாறென்றே? அதனால் விசேடிக்கற்பாலது விசேடியாது நின்றதன்றாக வின் ஈண்டைக்கெய்தா; “வழக்கி னாகிய வுயர்சொற்களாவி” என்புழி ஒன்றென முடித்தலென்பதனால் அமைக்கப்படும்.

குறுஞ்சூலி, குறுந்தடி என்னுந் தொடக்கத்தன சூலி தடியெனப் பிரிந்து நில்லாமையிற் பண்புகொள் பெயரெனப்படா. பண்படாது, வடவேங்கடந்தென்குமரி, முட்டாழை, கோட்சுறா எனத்திசையும் உறுப்புந் தொழிலுமுதலாய அடையடுத்து இனஞ்சுட்டாது வருவன ஒன்றெனமுடித்தலென்பதனால் செய்யுளாறென அமைத்துக்கொள்ளப்படும்.

ஒன்றனதாற்றலான் ஒன்று பெறப்படுதலின், வழக்காறல்லவென்றானுஞ் செய்யுளாறென்றானும் கூறவமையுமெனின்:—உய்த்துணர்வது சொல்லில்வழியென மறுக்க.

பண்புகொள்பெயர் இனங்குறித்து வருதன்மரபு; அம்மரபு வழக்கின்கண் வழுவற்கவென்றும், செய்யுட்கண் வழு வமைக்கவென்றுங் காத்தவாறுயிற்று. (கஅ)

கக. இயற்கைப் பொருளை யிற்றெனக் கிளத்தல்.

இ - ள். தன்னியல்பிற்றிரியாது நின்ற பொருளை, அதனியல்பு கூறுங்கால் ஆக்கமுங் காரணமுங்கொடாது, இற்றெனச் சொல்லுக. எ - று.

இயல்பாவது பொருட்குப் பின்றோன்றாது உடனிகழ்ந்தன்மை.

உ-ம். நிலம் வலிது; நீர் தண்ணிது; தீ வெய்து; வளியுளரும்; உயிருணரும் என வரும்.

இற்றென்பது வினைக்குறிப்புவாய்பாடாயினும், உளரும், உணரும் என்னுந் தெரிநிலைவினையும், இற்றென்னும் பொருள்பட நின்றவின், இற்றெனக் கிளத்தலேயாம்.

நிலம் வலிதாயிற்று என இயற்கைப்பொருள் ஆக்கம் பெற்று வருமாலெனின்:—கல்லுமிட்டிகையும் பெய்து குறுச் செய்யப்பட்ட நிலத்தை வலிதாயிற்றெனின், அது செயற்கைப்பொருளேயாம். நீர்நிலமும் சேற்றுநிலமும் முன் மிதித்துச் சென்று வன்னிலமிதித்தான் நிலம் வலிதாயிற்றென்றவழி மெலிதாயது வலிதாய் வேறுபட்டதென ஆக்கம் வேறுபாடு குறித்து நின்றவின் இயற்கைப்பொருள் ஆக்கமொடு வந்ததன்றும். அல்லது நிலத்திற்கு வன்மை விகாரமென்றோர்ந்து நிலம் வலிதாயிற்றென்னுமாயின், திங்கள் கரிதென்பது போலப் பிறழவுணர்ந்தார் வழக்காய் ஆராயப்படாதென்க. (கக)

உயி. செயற்கைப் பொருளை யாக்கமோடு கூறல்.

இ - ள். காரணத்தாற்றன்மை திரிந்தபொருளை, அத் திரிபு கூறுங்கால், ஆக்கங்கொடுத்துச் சொல்லுக. எ - று.

ஆக்கமொடு கூறலென்பதனாற் திரிபு கூறுதல் பெற்றும். என்னை? அதன்கணல்லது வாராமையின்.

இயற்கைப்பொருள், செயற்கைப்பொருளென்பன இருபெயரொட்டுப்பண்புத்தொகை. (உ௦)

உக. ஆக்கந் தானே காரண முதற்றே.

இ - ள். செயற்கைப்பொருளை ஆக்கமொடு கூறுங்கால், காரணத்தை முற்கூறி அதன்வழி யாக்கங்கூறுக. எ - று.

தானேயென்பது செய்யுட்சுவை குறித்து நின்றது.

உ-ம். கடுக்கலந்த கைபிழியெண்ணெய் பெற்றமையான் மயிர் நல்லவாயின; எருப்பெய்திளங்களை கட்டு நீர் கால்யாத் தமையாற் பைங்கூழ் நல்லவாயின; நீர் கலத்தலானிலமெலி தாயிற்று; தீச்சார்தலானீர் வெய்தாயிற்று என வரும்.

மயிர் நல்ல, பயிர் நல்ல எனச் செயற்கைப்பொருள் ஆக்கம் பெறுது வந்தனவாலெனின்:—அந்நன்மை பொருட் குப் பின்றேன்றது உடன்றேன்றிற்மேல் இயற்கையேயாம்; அவ்வாறன்றி, முன்றியவாய்ப் பின் நல்லவாயினவேனும், தீயநிலைமை காணாதான் மயிர் நல்ல பயிர் நல்லவென்றும் படு மிழுக்கென்னை? அது செயற்கையாவதுணர்ந்தான் ஆக்கங் கொடாது சொல்லினன்றே வழுவாவதென்க.

செயற்கைப்பொருளை ஆக்கமுங் காரணமுங்கொடுத்துச் சொல்லுகவென்பதே கருத்தாயிற் சூத்திரம் ஒன்றாகற்பாற் றெனின்:—அவ்வாறேதின, ஆக்கமுங்காரணமுஞ் செயற் கைப்பொருட்க னொத்தவாயின வென்பது பட்டுக் “காரண மின்றியும் போக்கின்” என்பதனோடு மாறுகோடலானும், காரணஞ் செயற்கைப்பொருளதோ ஆக்கத்ததோவென ஐயு றப்படுதலானும், ஆக்கந் தானே காரண முதற்றெனப் பிரித் துக் கூறினாரென்பது.

இயற்கைப்பொருள் ஆக்கமுங் காரணமும் பெறுது வரு தலுஞ் செயற்கைப்பொருள் அவை பெற்று வருதலும் இலக் கணமெனவே, இவ்வாறன்றி வருவன மரபுவழுவென்பதாம்.

நுண்ணுணர்வுடையார்க்குத் தம்மரபினவேயென அடங் குவவாயினும், ஏனையுணர்வினார்க்கு இவ்வேறுபாடுணரலாகா மையின், விரித்துக் கூறினார். (உக)

உஉ. ஆக்கக் கிளவி காரண மின்றியும் போக்கின் றென்ப வழக்கி னுள்ளே.

இ - ள். காரணமுதற்றெனப்பட்ட ஆக்கச்சொற் காரணமின்றி வரினுங் குற்றமின்று வழக்கினுள். எ - று.

உ-ம். மயிர் நல்லவாயின; பயிர் நல்லவாயின என வரும்.

வழக்கினுட் காரணமின்றியும் வருமெனவே, செய்யுளுட் காரணம் பெற்றே வருமென்பதாம்.

உ-ம். ‘பரிசிலர்க் கருங்கல நல்கவுங் குரிசில்—வலிய வாசுநின் றுடோய் தடக்கை.’ எ-ம். ‘குருதி படிந்துண்ட காக முருவிழந்து—குக்கிற் புறத்த சிரல்வாய.’ எ-ம். ‘கரு முருகன் குடிய கண்ணி—திருநுதா—லின்றென் குரங்குந்தற் பெய்தமையாற் பண்டைத்தன்—சாயல வாயின தோள்.’ எ-ம். காரணம் பெற்று வந்தவாறு கண்டுகொள்க. குக்கிற் புறத்த, சிரல்வாய என ஆக்கமின்றி வந்தனவாலெனின்:—தொகுக்கும்வழித் தொகுத்தலென்பதனான் ஆண்டாக்கந் தொக்கு நின்றதென்பது. ‘அரிய கானஞ் சென்றோர்க்—கெளரிய வாகிய தடமென்றோளே.’ எ-ம். ‘நல்லவை பெல்லா அந் தீயவாந் தீயவு—நல்லவாஞ் செல்வஞ் செயற்கு’ எ-ம். செயற்கைப்பொருள் செய்யுளுட்காரணமின்றி வந்தனவாலெனின்:—களவுகாலத்தரியன இக்காலத்தெளியவாயினவென்பது கருத்தாகலான், இக்காலங்காரணமென்பது பெறப்படுதலானும், ஊழாலென்பது அதிகாரத்தான் வருமாகலானும், அவை காரணமின்றி வந்தனவெனப் படாவென்பது. (உஉ)

உரு. பான்மயக் குற்ற வையக் கிளவி

தானறி பொருள்வயிற் பன்மை கூறல்.

இ - ள். திணை துணிந்து பாறுணியாத ஐயப்பொருளை அவ்வத்திணைப்பன்மையாற் கூறுக. எ - று.

கிளவியென்பது ஈண்டுப் பொருளை.

ஐயப்பொருளாவது சிறப்பியல்பாற் றேன்றாது பொது வியல்பாற் றேன்றிய பொருள்.

உ-ம். ஆண்மகன்கொல்லோ பெண்டாட்டிகொல்லோ இஃதோ தோன்றுவார். எ-ம். ஒன்றோ பலவோ செய் புக்கன. எ-ம். வரும்.